

[Trier.]

behandles her i Tinget, uden at den Minister, som forstaar sig paa det, er til Stede; for med al Anerkendelse af den højtærede Handelsministers Forstand paa, hvad der ligger under hans Omraade, tror jeg, vi alle kan være enige om, at han forstaar sig ikke paa denne Lov, den Straffelov, som nu skal til Afstemning. Jeg henstiller derfor til Udvalget for Forretningsordenen at indbringe Forslag om, at Forhandlingerne standses, naar den Minister, som et Forslag vedrører, ikke er til Stede.

Formanden: Det ligger udenfor denne Sag.

Ordføreren (Knud Kristensen): Jeg maa maaske til den sidste ærede Taler sige, at jeg tror, at naar han vil tage sig af Tingets Værdighed og af, om vi fører Forhandlingerne her paa rette Maade, saa skulde han først henvende sig til sine Partifæller, da Justitsministeren jo har været til Stede under denne Sags Behandling. Men det er ganske ekstraordinært, at næsten alle Partiets Medlemmer skal have Ordet for at sige omtrent det samme. Det er efter min Mening en Demonstration; og skal der rettes Bæbrejdelse mod Folketingets Forhandlingsform — og jeg mener, at det er noget, som det tilkommer Formanden at bedømme —, skulde det efter min Mening gælde den ganske forkerte og ganske uanstændige Maade, dette Parti er optraadt paa.

Formanden: „Uanstændig“ er et alt for stærkt Udtryk.

Ordføreren (Knud Kristensen): Jeg skal ikke sige mange Ord for øvrigt; der er jo talt meget her, og alle de Grunde, der er fremført, har jeg hørt ikke een, men mange Gange, og efter min Opfattelse har jeg imødegaaet dem lige saa tidt, saa om det sker en Gang til eller ikke, tillægger jeg ikke nogen væsentlig Betydning. Jeg skal derfor se bort fra det meste af det, der er sagt, efter at jeg sidste Gang havde Ordet, og blot gøre nogle enkelte Bemærkninger til enkelte af de Talere, der har haft Ordet.

En af de Talere, som jeg vil rette en enkelt Bemærkning til, fordi jeg finder hans Udtalelser saa karakteristiske for den Række af Talere, der har haft Ordet paa Socialdemokraternes Vegne, er det ærede

Medlem Hr. Nygaard. Han er jo, det kan man se og høre, en 100 pCt.s Fagforeningsmand, en fuldfed Fagforeningsmand. Hans Udtalelser gik ud paa dette, at de, som ikke er Medlemmer af Fagforeningerne, har egentlig ingen Forstand paa denne Lov; og de skal ikke begive sig ind paa det, de ingen Forstand har paa; det maa henvises til Arbejdsgiverforeningen og Fagforeningerne og dernæst den faste Voldgiftsret, som er valgt af disse to Organisationer og næsten udelukkende bestaar af deres Folk. Det er egentlig de eneste, der skulde have Lov til at tale med.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at der skulde Mod til at gaa imod den Opfattelse, som disse Organisationer havde. Jeg tror nu, det er saadan, at der endnu er Folk her i Landet, der har Mod til at gaa imod Organisationerne. Men jeg forstaar, at det ærede Medlem ikke vilde have Mod til at gaa imod Organisationerne, selv om han fandt, at de havde Uret. Og det forstaar jeg saare vel. Det er jo Folk, som mener om sig selv — det forstod man paa det ærede Medlem —, at de egentlig er de eneste her i Samfundet, der har Ret til at tale med om Samfundets Forhold: Fagforeningerne og Arbejdsgiverforeningen, det er omtrent det hele — ja, saa er der jo noget derudenfor, nogle Strejkebrydere og nogle forhutlede Individuer; men de eneste, som betød noget, var de Folk, som var samlede heri. Det er den Opfattelse, som lyser ud af alle de socialdemokratiske Taler, at disse Organisationer er de eneste, som har noget at skulle have sagt.

Men vi er dog endnu en og anden her i Landet, der har en anden Mening, og som har Mod til at føre disse Tanker frem baade i Tale og i Lovforslags Form; og nu skal det jo vise sig, om der ikke ogsaa her i Rigsdagen er Folk, som har Mod til at følge deres Overbevisning, selv om den gaar imod disse Fagorganisationers Mening om disse Spørgsmaal.

Jeg tror, at adskillige ude i Landet endnu har Mod dertil, og jeg tror, at det er heldigt baade for Samfundets Skyld og for disse Organisationers Skyld, at Organisationerne, som en socialdemokratisk Taler sagde, kender deres Begrænsning. De har selvfølgelig deres Opgave, men ogsaa deres Begrænsning, men denne Opgave ligger paa det faglige Omraade; hvor det gælder Landets Lovgivning, har de intet som helst forud for enhver anden Borger her i Landet. Jeg tror, det har